

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. július 18.*

A C-503/04. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt

a Bírósághoz 2004. december 7-én

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: B. Schima, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: W.-D. Plessing és C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H.-J. Prieß Rechtsanwalt)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues és J.-C. Gracia, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

a **Holland Királyság** (képviselik: H. G. Sevenster és D. J. M. de Grave, meghatalmazotti minőségben)

a **Finn Köztársaság** (képviseli: T. Pynnä, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) tanácselnök, P. Kūris, K. Schiemann, J. Makarczyk és J.-C. Bonichot bírák,

főtanácsnok: V. Trstenjak,

hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. december 7-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2007. március 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel nem tette meg azokat az intézkedéseket, amelyek a szennyvízkezelési szerződés Bockhorn község (Németország) általi és hulladékártalmatlanítási szerződés Braunschweig város (Németország) általi odaítélésére vonatkozó, C-20/01. és C-28/01. sz., Bizottság kontra Németország egyesített ügyekben 2003. április 10-én hozott ítéletben (EBHT 2003., I-3609. o.) foglaltak teljesítéséhez szükségesek – nem teljesítette az EK 228. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, valamint azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze ezen tagállamot, hogy fizessen a Bizottság részére az Európai Közösségek saját forrásainak számlájára napi 31 680 euró összegben kényszerítő bírságot az ezen ítéletben, a Bockhorn községgel kapcsolatos szerződés tekintetében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések végrehajtására vonatkozó késedelem idejére, továbbá napi 126 720 euró összegben napi kényszerítő bírságot az ezen ítéletben, a Braunschweig várossal kapcsolatos szerződés tekintetében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedések végrehajtására vonatkozó késedelem idejére, mindkét esetben a jelen ítélet kihirdetésétől az említett intézkedések végrehajtásáig terjedő időszakban.

- 2 A Bíróság elnöke 2005. június 6-i végzésével megengedte a Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Finn Köztársaság számára a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmeit támogató beavatkozást.

Jogi háttér

- 3 Az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL L 395., 33. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 246. o.) 2. cikkének (6) bekezdése kimondja:

„Az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlásának a szerződés odaítélése után megkötött szerződésre kifejtett hatásait a nemzeti jog határozza meg.

Továbbá, kivéve azt az esetet, amikor egy határozatot a kártérítés megítélését megelőzően meg kell semmisíteni, a tagállam rendelkezhet úgy, hogy egy szerződés-odaítélést követő szerződéskötés után a jogorvoslati eljárásokért felelős testület hatásköre csak a kártérítésnek a jogsértés károsultja részére történő megítélésére korlátozódik.”

- 4 A 89/665 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében:

„A Bizottság alkalmazhatja az e cikkben meghatározott eljárást, amennyiben a szerződés megkötését megelőzően megállapítja, hogy a közbeszerzésre vonatkozó közösségi rendelkezéseket egyértelműen és nyilvánvalóan megsértették egy, a 71/305/EGK és 77/62/EGK irányelv hatálya alá tartozó szerződés-odaítélési eljárás során.”

A fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet

- 5 A Bíróság a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélete rendelkező részének 1. és 2. pontjában kimondta, hogy:
- „1) A Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel Bockhorn község (Németország) szennyvízkezelési szerződésére vonatkozóan nem írtak ki pályázatot, és az odaítélési eljárás eredményét nem tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* kiegészítő kiadványában – nem teljesítette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv [HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 322. o.] 8. cikkének, 15. cikke (2) bekezdésének és 16. cikke (1) bekezdésének együttes rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel Braunschweig város (Németország) hirdetmény közzététele nélkül tárgyalásos eljárással ítélt oda hulladékártalmatlanítási szerződést, jóllehet nem álltak fenn a 92/50 irányelv 11. cikke (3) bekezdésének feltételei a közösségi szintű ajánlati felhívás nélküli szabad odaítélésre vonatkozóan – nem teljesítette ezen szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződés odaítélése során az említett irányelv 8. cikkéből és 11. cikke (3) bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettségeit.”

A pert megelőző eljárás

- 6 2003. június 27-i levelében a Bizottság felszólította a német kormányt, hogy közölje vele a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítése céljából megtett intézkedéseket.

- 7 Miután a Bizottság nem találta kielégítőnek a német kormány 2003. augusztus 7-i választát, 2003. október 17-én felszólította a német hatóságokat, hogy két hónapon belül tegyék meg észrevételeiket.
- 8 2003. december 23-i közleményében a német kormány előadott egy 2003 decembere elején az alsó-szászországi tartomány kormányának küldött levelet, amelyben ez utóbbit felszólította, hogy gondoskodjon a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogszabályok tiszteletben tartásáról, és hogy tájékoztassa azokról az intézkedésekről, amelyekkel elkerülhetővé válik a hasonló jogsértések jövőbeli megismétlődése. A német kormány egyebekben hivatkozott még a közbeszerzési szerződések odaítéléséről szóló rendelet (Vergabeverordnung) 2001. február 1-je óta hatályos 13. cikkére, amely kimondja, hogy az állami szerződő felek által kötött szerződések semmiesek, amennyiben a sikertelen pályázókat a szerződés odaítélését megelőző tizennégy nappal nem tájékoztatták az említett szerződések megkötéséről. A német kormány azt is előadja, hogy a közösségi jog nem írja elő a fent hivatkozott, Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplő két szerződés felmondását.
- 9 2004. április 1-jén a Bizottság indokolással ellátott véleményt adott a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, amelyre az 2004. június 7-én válaszolt.
- 10 A Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem tette meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a jelen kereset megindítása mellett döntött.

A keresetről

A kereset tárgyáról

- 11 Mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság ellenkérelmében előadta, hogy 2005. február 28-án megsemmisítette a Bockhorn község által kötött szennyvízkezelési szerződést, a Bizottság válaszában kifejtette, hogy e szerződés tekintetében nem tartja fenn sem keresetét, sem kényszerítő bírság kiszabása iránti kérelmét.

- 12 Miután a Bizottság így részben elállt a keresetétől, azt csak a Braunschweig város által kötött hulladékártalmatlanítási szerződésre vonatkozó részében kell megvizsgálni.

Az elfogadhatóságról

- 13 A Németországi Szövetségi Köztársaság elsőként a Bizottság eljáráshoz fűződő érdekének hiányára hivatkozik, mivel nem nyújtott be az eljárási szabályzat 102. cikke értelmében vett értelmezés iránti kérelmet. E tagállam szerint a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítéletből eredően levonható következményekkel kapcsolatos kérdésre vonatkozó jogvitát az említett ítélet értelmezése iránti kérelemmel lehetett és kellett volna megoldani, nem pedig az EK 228. cikk alapján benyújtott keresetben.

- 14 Ezen álláspontnak ugyanakkor nem adható hely.

- 15 Az EK 226. cikk szerinti tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a Bíróságnak ugyanis csak a közösségi rendelkezés megsértését kell megállapítania. Ezt követően az EK 228. cikk (1) bekezdése szerint az adott tagállamnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (lásd e tekintetben a C-126/03. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2004. november 18-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-11197. o.] 26. pontját). Annak eldöntése tehát, hogy melyek az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegést megállapító ítélet teljesítéséhez szükséges intézkedések, független az ilyen ítélet tárgyától, és e kérdés nem lehet az említett ítélet értelmezése iránti kérelem tárgya (lásd még e tekintetben a 146/85. INT. és 431/85. INT. sz., Maindiaux és társai kontra Gazdasági és Szociális Bizottság és társai egyesített ügyekben 1988. április 20-án hozott végzés [EBHT 1988., 2003. o.] 6. pontját).
- 16 Egyebekben a kötelezettségszegést megállapító ítéletből eredő következményeket levonni köteles tagállam pontosan az EK 228. cikk (2) bekezdése alapján esetlegesen indított kereset keretén belül igazolhatja e következtetések megalapozottságát, amennyiben azokat a Bizottság kifogásolja.
- 17 Másodsorban viszonválaszában a Németországi Szövetségi Köztársaság – amelyet a Holland Királyság támogat – azt kéri a Bíróságtól, hogy az eljárási szabályzat 92. cikkének (2) bekezdése alapján fejezze be az eljárást, mivel a kereset okafogyottá vált, miután a Németországi Szövetségi Köztársaság 2005. július 10-i hatállyal felmondta a Braunschweig város által kötött hulladékártalmatlanítási szerződést is.
- 18 A Bizottság a Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Finn Köztársaság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeiben előadja, hogy továbbra is érdeke fűződik ahhoz, hogy a Bíróság határozzon arról, hogy az EK 228. cikk alapján adott indokolással ellátott véleményben előírt határidő leteltekor a Németországi Szövetségi Köztársaság már eleget tett-e a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletben foglaltaknak. A Bizottság ugyanakkor előadja, hogy a kényszerítő bírság megfizetésére kötelezés immár nem szükséges.

- 19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 228. cikk szerinti kötelezettségszegés fennálltának megítéléséhez szükséges referencia-időpont az említett rendelkezés alapján adott indokolással ellátott véleményben megállapított határidő lejárt (lásd a C-119/04. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2006. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-6885. o.] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 20 A jelen esetben az indokolással ellátott vélemény – mint annak átvételi elismervényéből következik – a német hatóságokhoz 2004. április 1-jén érkezett meg, és két hónapos határidőt írt elő. Az EK 228. cikk szerinti kötelezettségszegés fennálltának megítéléséhez szükséges referencia-időpont tehát 2004. június 1-je. Ebben az időpontban azonban még nem került sor a Braunschweig város által kötött hulladékártalmatlanítási szerződés felmondására.
- 21 Egyébként – ellentétben a Németországi Szövetségi Köztársaság által a tárgyaláson előadottakkal – nem eredményezi a kereset elfogadhatatlanságát az sem, hogy a Bizottság immár nem követeli kényszerítő bírság kiszabását.
- 22 Mivel a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a Bizottság által nem javasolt pénzügyi szankció megállapítására (lásd e tekintetben a C-304/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2005. július 12-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-6263. o.] 90. pontját), a kereset pusztán azért még nem lesz elfogadhatatlan, mert a Bizottság a bírósági eljárás valamely szakaszában úgy ítéli meg, hogy immár nem szükséges kényszerítő bírság kiszabása.
- 23 Harmadrészt a 89/665 irányelv 3. cikkén alapuló elfogadhatatlansági kifogással kapcsolatban – amelyre a főtanácsnok indítványának 44. pontjában hivatkozik – meg kell állapítani, hogy az említett rendelkezésben előírt különös eljárás olyan megelőző intézkedésnek minősül, amely nem térhet el a Bizottságnak az EK 226. és az EK 228. cikk szerinti hatáskörétől, és nem is helyettesítheti azt (lásd e tekintetben a C-394/02. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2005. június 2-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4713. o.] 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

24 A fenti megállapítások összességéből következően a kereset tehát elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 25 A Bizottság úgy véli, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság nem tette meg a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, mivel az indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig e tagállam nem gondoskodott a Braunschweig város által kötött hulladékártalmatlanítási szerződés megszüntetéséről.
- 26 A Németországi Szövetségi Köztársaság megismétli a német kormány 2003. december 23-i közleményében foglalt álláspontot, amelynek értelmében az említett ítéletben megjelölt szerződések felmondására nem volt köteles, és véleménye szerint az említett közleményben felsoroltak megfelelő intézkedéseket jelentettek a szóban forgó ítéletben foglaltak teljesítéséhez.
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – mint az a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet 12. pontjából következik – Braunschweig város és a Braunschweigsche Kohlebergwerke olyan szerződést kötött, amellyel ez utóbbi 1999 júniusától/júliusától 30 éven keresztül gondoskodik a nem hasznosítható hulladék hőkezeléssel történő ártalmatlanításáról.
- 28 Márpedig, mint azt indítványa 72. pontjában a főtanácsnok is kifejti, a német kormány által 2003. december 23-i közleményében felsorolt intézkedések kizárólagos célja az olyan új szerződések megkötésének megelőzése, amelyek az említett ítéletben szereplőhöz hasonló kötelezettségszegéshez vezethetnek. Az intézkedések azonban nem képezték annak akadályát, hogy a Braunschweig város által kötött szerződés 2004. június 1-jén továbbra is korlátlanul hatályban legyen.

- 29 Mindebből következően – mivel az említett szerződés 2004. június 1-jén nem szűnt meg – a kötelezettségszegés az említett időpontban fennállt. A szolgáltatásnyújtás szabadságának a 92/50 irányelv rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával megvalósult sérelme ugyanis az említett irányelv megsértésével kötött szerződések hatályának teljes időtartama alatt fennáll (a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet 36. pontja). Egyebekben – tekintettel a szóban forgó szerződés hosszú időbeli hatályára – az említett időpontban a kötelezettségszegés láthatóan akár még évtizedekig fennmaradhatott volna.
- 30 E körülmények összességére tekintettel a jelen esetbelihez hasonló helyzetben – a Braunschweig város által kötött szerződéssel kapcsolatban – nem tekinthető úgy, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság 2004. június 1-jére megtette volna a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- 31 A Németországi Szövetségi Köztársaság – amelyet a Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Finn Köztársaság támogat – ugyanakkor előadja, hogy a 89/665 irányelv 2. cikke (6) bekezdésének második albekezdésével, amely kimondja, hogy a tagállam rendelkezhet úgy, hogy egy szerződés-odaítélést követő szerződéskötés után a jogorvoslati eljárásokért felelős testület hatásköre csak a kártérítésnek a jogsértés károsultja részére történő megítélésére korlátozódik, és így kizárhatja a szerződés felmondásának bármely lehetőségét, amivel ellentétes, hogy az ilyen szerződéssel kapcsolatosan az EK 226. cikk értelmében vett kötelezettségszegés megállapítása a szerződés felmondásának kötelezettségével járjon. Az említett tagállamok szerint ez ellentétes a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvével, valamint a *pacta sunt servanda* elvével, a tulajdonhoz való alapvető joggal, az EK 295. cikkel és a Bíróságnak az ítéletek időbeli hatályának korlátozására vonatkozó ítélkezési gyakorlatával is.
- 32 Ezeket az érveket azonban nem lehet elfogadni.

- 33 A 89/665 irányelv 2. cikke (6) bekezdésének második albekezdésével kapcsolatban a Bíróság már kimondta, hogy az említett rendelkezés valóban lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy hatályban tartsák a közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos irányelvek megsértésével kötött szerződéseket, és ezáltal védi a szerződő felek jogos bizalmát, azonban csak a belső piacot létrehozó EK-Szerződés rendelkezései hatályának korlátozása eredményezhetné azt, hogy az ajánlatkérő harmadik féllel szembeni magatartását az ilyen szerződések megkötését követően a közösségi joggal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni (a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítélet 39. pontja).
- 34 Márpedig amennyiben a 89/665 irányelv 2. cikke (6) bekezdésének második albekezdése nem érinti az EK 226. cikk alkalmazását, az nem érinthetné az EK 228. cikk alkalmazását sem anélkül, hogy a jelen esetbelihez hasonló helyzetben ne korlátozná a belső piacot létrehozó Szerződés rendelkezéseinek hatályát.
- 35 Egyebekben a 89/665 irányelv 2. cikke (6) bekezdésének második albekezdése – amelynek célja, hogy a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó közösségi jog vagy az annak átültetésére elfogadott nemzeti jogszabályok megsértése esetén valamennyi tagállamban biztosítsa a hatékony jogorvoslati eszközök meglétét, hogy garantálja a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásának összehangolására vonatkozó irányelvek hatékony alkalmazását (a C-470/99. sz., Universale-Bau és társai ügyben 2002. december 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-11617. o.] 71. pontja) – szövegezése alapján az ajánlatkérő jogsértése miatt károsult személy által az ajánlatkérőtől követelhető kártérítésre vonatkozik. Márpedig különös jellege okán e rendelkezés nem tekinthető úgy, hogy az a tagállam és a Közösség közötti kapcsolatot is szabályozza, amely kapcsolatról az EK 226. és az EK 228. cikkben van szó.
- 36 Másodsorban ami a jobbiztonság, a bizalomvédelem elvét, a *pacta sunt servanda* elvét és a tulajdonhoz való jogot illeti – még ha a szerződés felmondása esetén a szerződő fél hivatkozhat is az ajánlatkérővel szemben ezen elvekre és jogra –, a

tagállam semmilyen esetben sem hivatkozhat ezekre annak igazolására, hogy nem tett eleget az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegést megállapító ítéletnek, és ezáltal nem mentesülhet a közösségi jog alapján őt terhelő felelősség alól (lásd analógia útján a C-470/03. sz. AGM.-COS.MET ügyben 2007. április 17-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2749. o.] 72. pontját).

- 37 Harmadrészt az EK 295. cikket illetően – amelynek értelmében „e szerződés nem sértheti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet” – emlékeztetni kell arra, hogy az említett cikk nem eredményezi azt, hogy a tagállamokban meglévő tulajdoni rendek mentesüljenek a Szerződésben foglalt alapvető szabályok alól (a C-463/00. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2003. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4581. o.] 67. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A valamely tagállamban meglévő tulajdoni rend egyedi jellemzői tehát nem indokolhatják a 92/50 irányelvben foglalt rendelkezések be nem tartásával a szolgáltatásnyújtás szabadságának megsértéséből álló kötelezettségszegés fennmaradását.
- 38 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi jogból eredő kötelezettségek nem teljesítésének igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 Negyedrészt a Bíróságnak az ítéletek időbeli hatályának korlátozására vonatkozó ítélkezési gyakorlatával kapcsolatban elegendő annak megállapítása, hogy az semmilyen esetben sem teszi lehetővé az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegést megállapító ítéletben foglaltak teljesítése elmaradásának indokolását.

- 40 A Braunschweig város által kötött szerződés esetén meg kell állapítani, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság 2004. június 1-jére nem tette meg a fent hivatkozott, Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, azonban a tényállás Bíróság általi vizsgálatának időpontjában már nem ez volt a helyzet. Mindebből következően a Bizottság által már nem is kért kényszerítő bírság kiszabása nem indokolt.
- 41 Hasonlóképpen a jelen ügy körülményei alapján nem tűnik szükségesnek az átalányösszeg megfizetésére történő kötelezés.
- 42 Mindezek alapján tehát meg kell állapítani, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a Bizottság által az EK 228. cikk alapján adott indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig nem tette meg azokat az intézkedéseket, amelyek a hulladékártalmatlanítási szerződés Braunschweig város általi megkötésére vonatkozó, fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben 2003. április 10-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükségesek – nem teljesítette az említett cikkből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

- 43 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Németországi Szövetségi Köztársaságot, mivel lényeges jogalapjai tekintetében pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Ugyanezen cikk 4. §-ának első bekezdésével összhangban a Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Finn Köztársaság – mint beavatkozók – maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel az Európai Közösségek Bizottsága által az EK 228. cikk alapján adott indokolással ellátott véleményben előírt határidő lejártáig nem tette meg azokat az intézkedéseket, amelyek a hulladékártalmatlanítási szerződés Braunschweig város (Németország) általi megkötésére vonatkozó, C-20/01. és C-28/01. sz., Bizottság kontra Németország egyesített ügyekben 2003. április 10-én hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükségesek – nem teljesítette az említett cikkből eredő kötelezettségeit.**

- 2) A Bíróság Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

- 3) A Francia Köztársaság, a Holland Királyság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások